

JEWISHLAND

Succese israeliene la Festivalul Internațional de Film de la Berlin

Regizorul israelian de origine americană, Joseph Cedar, a obținut Premiul de regie la Festivalul Internațional de Film de la Berlin. Juriul a recompensat viziunea sa din pelicula „Beaufort”, care descrie atmosfera de teamă și sentimentul de inutilitate resimțit de un grup de soldați, puși să păzească un avanpost militar în sudul Libanului, cu puțin timp înaintea retragerii, în 2000, a Israelului din această zonă. „Cred că este destul de evident că suntem împotriva războiului și că războiul este un lucru oribil. Din fericire, filmul meu are elemente care să sugereze natura mai specifică a absurdității acestei confruntări”, a declarat regizorul. Pelicula se bazează pe best-seller-ul scriitorului Ron Leshem, „Dacă ar exista un cer”, și care scoate în evidență rutina zilnică a unui grup de soldați în avanpostul Beaufort, cu câteva luni înaintea retragerii israeliene din această țară. La această competiție au participat 21 de regizori prestigioși. Este pentru prima dată când un israelian obține marea premiu de regie la Festivalul de la Berlin.

Filmul israelian „Sweet Mud”, regia Dror Shaul, deținătorul de-acum al Premiului „Sundance”, a obținut „Ursul de cristal”, premiul întâi la secțiunea „Generație pentru filme de copii și tineret”. În competiție au participat zece filme artistice. „În ce mă privește, sunt foarte fericit că am obținut recunoaștere internațională. În ceea ce privește producția națională de film, fără îndoială că este confirmarea succeselor filmelor israeliene în lume”, a declarat regizorul. (E.G.)

Un film israelian a obținut Premiul Internațional la Festivalul „Sundance” din S.U.A.

Academia Israeliană de Film pentru a reprezenta Israelul în competiția pentru Premiile Oscar, la categoria filme străine, dar nu a fost selectat între primele cinci filme. În schimb, scurtmetrajul „West Bank Story”, o comedie muzicală despre vânzătorii de falafel din Cisjordania, se află printre finalistele pentru Oscar în această categorie. (E.G.)

„Spini” pe claviatură

„Dragii mei prieteni, cred că am avut o carieră norocoasă, un drum presărat cu trandafiri. Dar, fie din vina mea, fie din neglijența grădinarului, trandafirii n-au avut numai petale parfumate, ci și spini” - declara, la o conferință de presă, cel care a fost marele pianist american, de origine poloneză, **ARTHUR RUBINSTEIN**, de la nașterea căruia s-au împlinit 120 de ani. Mulți dintre acești „spini”, mai mult amuzanți decât pișcători, i-a simțit cu prilejul concertelor pe care le-a dat în marile orașe ale lumii (a fost și la București) întru desfătarea melomanilor.

Spirite celebre

La Sidney (Australia), s-a nimerit să susțină concertul în aceeași seară cu faimoșii cântăreți de muzică ușoară ce alcătuiau formația „Beatles”. Firește, în săli separate. Însă, locuiau sub acoperișul aceluiași hotel. După cină, Rubinstein s-a retras în apartamentul său și a auzit sub fereastră strigăte, cântece și ovații: „Mulți ani trăiască! Arthur, Arthur!”. Emoționat, a dat să iasă în balcon pentru a mulțumi admiratorilor, dar, străfulgerat de o idee, l-a întrebat pe impresar dacă nu cumva pe vreunul dintre „Beatles”-i îl cheamă tot Arthur. A ieșit, deci, în balcon mulțumind oamenilor în mijlocul cărora se afla și unul foarte entuzias, ce purta pe cap o bonetă de un alb imaculat. Apoi, a adormit liniștit și satisfăcut de enormul său succes. A doua zi, în avion, stewardesa, oferindu-i micul dejun, i-a spus:

- Ce coincidență, maestre! Și pe dumneavoastră și pe șeful bucătar al hotelului să vă cheme tot Arthur! Ieri i-au sărbătorit ziua de naștere.

- Deci lui îi erau adresate ovațiile?
- Desigur, dar ce credeți?
- Cel cu bonetă albă era bucătarul?
- Exact! L-ați remarcat, se pare.

Întelegând situația, văzând stupoarea lui Rubinstein, stewardesa l-a adus tinerii „Sidney Daily News”, în care se relatează cu mult haz întâmplarea. Ziariștii prezenți în fața hotelului, văzându-l pe marele pianist mulțumind la ovațiile ce îi erau adresate bucătarului, au sesizat confuzia creată. Dar, aceiași ziar insera și o cronică muzicală elogioasă în legătură cu concertul dat de Rubinstein, remarcând autoexigența de care dădea dovadă în cariera sa.

În antiteză cu exigența față de sine însuși, se arată foarte conciliant când tinerii căutau să-l epateze, crezând că au talent numai prin faptul că își plimbau degetele pe clapele albe și negre. Într-o seară, aflându-se într-o societate, o fată l-a rugat să o asculte cum cântă la pian și să-i spună sincer părerea. După mai bine de o oră, timp în care maestrul s-a arătat cât se poate de calm, tânăra se opri din cântat - în sfârșit - și îl întrebă: „Ce mă sfătuiești?”. Cu un glas cald, de bătrân care dă povește, Rubinstein căută să lungească puțin răspunsul: „Pentru că mi-ai spus să fiu sincer, stimate domnișoară, te sfătuiesc, spre binele dumitale, să te măriti!”.

AVRAM CROITORU

Potrivit unui nou studiu

Au mai rămas de restituit bunuri evreiești, furate de nazisti, în valoare de milioane de dolari

Abia o cincime a proprietăților evreilor din Europa, furate de nazisti și de colaboratorii lor, au fost redade proprietarilor. La ora actuală, lipsesc bunuri în valoare de cel puțin 115 miliarde de dolari, se arată într-un nou studiu, elaborat de economistul Sidney Zabudoff, fostă oficialitate a CIA și a Departamentului Trezoreriei americane. Multe guverne vest-europene au plătit doar sume infime din valoarea investițiilor imobiliare, afacerilor și bunurilor gospodărești ale evreilor, în timp ce țările est-europene, foste socialiste, nu au plătit mai nimic. Potrivit studiului lui Zabudoff, anterior Holocaustului, evreii din Europa au deținut proprietăți a căror valoare însuma în acea perioadă 10-15 miliarde de dolari. Cea mai mare parte dintre acestea nu a fost restituită. Actualizată,

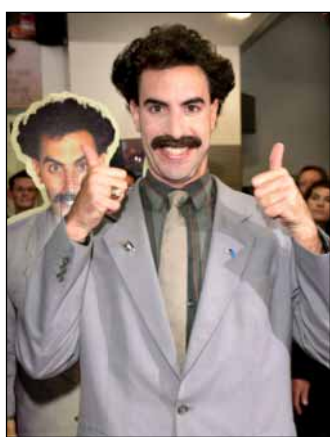
valoarea bunurilor ce lipsesc se ridică la 115-175 de miliarde de dolari.

Studiul va fi publicat în numărul din aprilie al revistei „Jewish Political Studies Review”, editată de Centrul pentru afaceri publice din Ierusalim. Autorul descrie cum, timp de 60 de ani, a lipsit orice preocupare față de restituirea proprietăților aparținând victimelor Holocaustului, în pofida existenței unei legislații într-o serie de țări europene în care se prevăd compensații. Cea mai mare parte a bunurilor care au revenit supraviețuitorilor și organizațiilor evreiești - aproximativ 15% din totalitatea lor - a fost obținută în primii ani după terminarea războiului. În anii '70, problema restituirilor a fost dată uitării, dar ea a revenit în actualitate în anii 1990, când băncile elvețiene au devenit ținta criticilor

din partea supraviețuitorilor Holocaustului, care le-au acuzat că au furat, au ascuns sau au trimis nazistilor bunuri evreiești valorând milioane de dolari. În 1998, băncile au acceptat să restituie 1,25 miliarde de dolari din conturile nerevendicate ale victimelor Holocaustului.

Dar Zabudoff a descoperit că și ultimele eforturi s-au soldat doar cu restituirea a încă trei la sută din bunuri. Din păcate, sunt prea puține șanse pentru noi restituiri, deoarece guvernele occidentale consideră că și-au făcut datoria, cele din Europa de Est sunt prea sărace, organizațiile evreiești sunt prea scindate, pentru a lansa o campanie pe scară largă, iar guvernele israeliene și american sunt mult prea preocupate de alte probleme, conchide studiul. (E.G.)

Neiertătorul Cohen din „Borat” câștigă „Globuri de Aur”

Surprinzătorul Sacha Baron Cohen și filmul său, *Borat*, au câștigat trofeul „Globul de Aur”, pentru „Cel mai bun actor de film muzical sau de comedie” și, respectiv, „Cel mai bun film muzical și de comedie”. Sacha Cohen are cultul caricaturii („al hipercaricaturii”, cum spun unii) ca mijloc de sfichiuire a tarelor societății și, de ce nu, întru îndreptarea ei. După succese remarcabile cu această orientare în viața telegenică londoneză, realizează acest film, *Borat* („al spontaneității”, cu scenariul, uneori, *ad-hoc*), în care simplitatea omenească (și asta dusă la extreme de puritate) e pusă față-n față cu vicile „lumii bune”, devenite, adesea, „modus vivendi”. În goana reporterului Borat pentru a culege „învățătură” din lumea bună pentru „profitul” acestui simplist Kazahstan al său, totul e supus decantării stupidităților în secvențe de film, uneori copleșitoare: de la sărutul fals, protocolar, și bătutul „saltimbanc” al palmei, până la acuza unui președinte de țară de băutor de sânge al supușilor, sau la moda de „pantaloni lăsați”, sau derobări din filme de senzație etc.

În fastuosul „ring” din Hotelul Beverly Hilton, din Beverly Hills, într-o ambianță ce a reușit s-o anime ca nimeni altul, surprinzătorul Cohen (și-a prezentat și logodnica - Ilse Fischer) a primit trofeele, însoțite, desigur, și de recunoștința nenumăraților spectatori ai filmului său, poate, uneori, chiar răzbuțai de Borat, dar mereu admiratori ai lui.

G. BRUCHMAIER

SFATUL MEDICULUI

Într-o epocă a specializărilor (chiar excesive uneori), consultul interdisciplinar se impune în ultimii ani tot mai mult între reprezentanții diverselor specializări. Există relativ multe afecțiuni endocrine, cu debut lent nespecific, în care tabloul clinic poate mima o boală somatică sau psihică.

Vom zăbovi, în următoarele rânduri, asupra tulburărilor de funcționare ale glandei tiroide. În hipertiroidie, bunăoară, când întreg metabolismul corpului este stimulat, pot să apară și tulburări de ritm cardiac, de tipul palpitațiilor sau aritmiilor cardiace. „Caracteristica acestor forme de boală este rezistența la tratamentele obișnuite, ne spune dna dr. Daniela Goldstein, medic primar endocrinolog. Am întâlnit nenumărate cazuri în care pacienții au venit la cabinetul meu, după o lungă perioadă de așteptare și testare a diverselor formule medicamentoase antiaritmice, dar care în cazul lor nu au avut nici un efect, întrucât suferința primară se afla la nivelul glandei tiroide. Aritmiile secundare se datorau creșterii sensibilității mușchiului cardiac la hormonii de stres (adrenalina și noradrenalina), secundar

Capcanele ascunse ale tiroidei

unui exces de hormoni tiroidieni în circulația sanguină. Vestea bună pentru acești pacienți constă în faptul că acest tip de aritmii dispar aproape în totalitate după un tratament endocrin minuțios și bine condus”. În hipertiroidie apar de obicei și alte semne clinice caracteristice. Astfel, persoana respectivă poate pierde în greutate, nu suportă căldura și se concentrează intelectual mai greu.

În hipotiroidie apare frecvent un tablou clinic dominat de componenta psihică. Doamna doctor Daniela Goldstein ne-a atras atenția asupra câtorva semne, cum ar fi bradipsihie și bradilalie. „Persoana respectivă începe să se exprime tot mai greu; gândește mai lent, are tulburări de concentrare și de memorie. Capcana, dar și salvarea acestor pacienți constă în intervalul lung de timp în care se instalează aceste semne. Capcană, în sensul că persoana respectivă, dar și anturajul, se obișnuiesc cu această deteriorare progresivă a funcțiilor psihice și nu se prea alarmează. Salvarea - în sensul în care aceste tulburări, ce păreau ireversibile, se diminuează considerabil în momentul în care tratamentul endocrin este aplicat cu perseverență”.

DANIELA REI VIȘAN

Bucătărie evreiască

Humăntaş (sau Hamantasch) - prăjitura tradițională de Purim

Ingrediente:

- 4 ouă,
- o cană de ulei,
- o cană și un sfert de zahăr,
- o linguriță praf de vanilie,
- 3 lingurițe praf de copt,
- un vârf de cuțit de sare,
- 5 câni și jumătate de făină

Publicăm această rețetă pentru gospodinele tinere, care poate nu au avut posibilitatea să o învețe de la mamele sau bunicile lor.

Cu excepția făinii, se amestecă toate ingredientele. Făina se adaugă treptat, până se obține o cocă moale. Dacă ea se lipește de palmă, mai trebuie adăugată făină. Se întinde și apoi, cu un pahar sau o formă specială, se taie rondelile egale.

Tradițional, cel puțin la noi, umplutura se face cu nucă, dar se mai pot folosi: gem de caise, de mure, de căpșuni, cremă caramel, mac. După ce se pune umplutura pe rondelile, se strâng marginile în așa fel încât să se formeze triunghiuri. Între timp, se încălzește cuptorul la 180°C. Prăjiturile se așează pe tavă, la mică distanță unele de altele, deoarece nu cresc prea mult. Se coc în cuptor 10-12 minute, până când capătă o culoare aurie. Se scot din tavă și, după răcire, se pudrează cu zahăr.